

Съчко — начяло на годинѣ-тѣ, и срѣдѣ зима.
 — Прѣзъ лютый пѣтишта широки. — Въ
 брѣзень кокошка водѣ ся налива на конскѣ
 стѣпкѣ. — Цвѣтенъ не е студень, нѣ е гла-
 денъ. — Прѣзъ червенъ кръстци по нивы. —
 Въ жаръ сноше на гумна. — Въ сръпенъ
 грозде въ кошницѣ. — Вресень е хладенъ,
 нѣ е сытъ. — Въ пѣздерникъ ни на кола ни
 на прѣзалкѣ. — Въ листопадѣ съ клинци. —
 Студень година ся свръща, и зима захвашта.

Малкый съчко сѣче, марта дере, априль
 кожи бере.

Малкый съчко рекъ: „Азъ могъ да на-
 правѣ грѣне-то отъ едниѣ-тѣ странѣ да ври,
 отъ другѣ-тѣ да мръзне; нѣ мя е срамъ отъ
 батя.“

Баба Марта.

Излѣзълъ малкый съчко, дошла марта.
 Една баба пуснѣла овце-ты си да гы кара
 на планинѣ на пашѣ. — Не брѣзай, бабо!
 марта не е за вѣрѣ. — Ба, грыжѣ мя е: и
 марта жена като мене; какво ште ми стори?
 Искарала си баба стадо на планинѣ, на зе-
 ленѣ трѣвѣ. Дѣ ъ дочула марта: расръди-